

anskaffe ny Borde i den Skole, møder man den Indvending, at naar vi anskaffe Tomandsborde til een Skole, er det nødvendigt at anskaffe lignende til de andre ogsaa; for ellers sige Beboerne der: Hvorfor skulle vore Børn sidde ved de gamle lange Borde? Og saa bliver Resultatet tit, at man foretrækker at blive ved det gamle. Dette Fællesskab mellem Kommunerne er ofte en Hindring for at faa noget gennemført, som baade kunde være økonomisk klogt, og som ogsaa fra den humane Side kunde være fuldt forsvarligt. Jeg behøver ikke at holde mig til Skolemateriellet alene, jeg kan sige, at naar blot en Lærer i en Skole faar malet en Stue, skulle ogsaa de andre have malet. Sammenlignet med de Grunde, den ærede Indenrigsminister mener, der skal være til Stede for en Adskillelse, vil man maaske finde, at de Grunde, jeg har nævnt, veje alt for lidt, men den Slags Smaating er alligevel dem, som gøre, at naar der siges nej til et saadant Andragende, som det her fra Brorstrup-Ravnkilde-Hørnsted, bliver der skabt den Misstemning, som den ærede Minister, jeg kunde fristes til at sige, noget uforsigtigt talte om. Netop naar der siges nej, kan der skabes den Misstemning, som det er uheldigt at have i saadanne Kommuner, saavel af Hensyn til det Samarbejde, der maa finde Sted, som ogsaa af rent finansielle Hensyn. Jeg bor i Nabokommunen til den Kommune, som er nævnt her af Folketingsmanden for Aalborg Amts 4de Valgkreds, saa jeg har al Lejlighed til at komme ind i Forholdene der og kan f. Eks. oplyse, at netop da det stod paa med Adskillelsen der, sagde man: Nu skulle vi her i Haverslev have udført saa meget som muligt, inden vi skilles fra, og saadant vækker ikke nogen særlig gunstig Stemning i den anden Del af Kommunen. Dette er ogsaa gaaet over paa os som Nabokommune. Der gaar en Aa mellem de to Sogne, som der fører 2 Broer over, og vi have været nødt til at forny begge Broer, inden Adskillelsen kunde komme i Stand, og saa kom den ikke i Stand. Naar man saaledes har gjort den Bekostning, for at der ikke skal være noget at klage over, naar Adskillelsen finder Sted, og den ikke kommer, saa tjener det ingenlunde til at hæve den Misstemning, som Ministeren talte om.

Naar den ærede Minister mente, at det var de større Kommuner, der havde den største Livskraft, er det egentlig en Mistillidsudtalelse baade til Amtsrådet og Sognerådet og Befolkningen i Alminde-

lighed. Det vil sige det samme som, at den ærede Minister bedre kan se, hvad der er heldigt for Kommuner, end baade Sogne- og Amtsrådet. Naar Sognerådet sammen med Beboerne og Amtsrådet virkelig ere enige om at betragte det som heldigt ogsaa i økonomisk Henseende, at en større Kommune bliver delt i 2—3, kan jeg ikke forstaa, hvad det kan være, der berettiger Ministeren til at skønne over, om den mindre Kommune vil være mindre livskraftig, naar den er ene, end sammen med de øvrige. Jeg tror, vi kunne stole paa, at Beboerne, Sogne- og Amtsrådet, have et saa klart Blik for, hvad der baader Kommunen bedst, at jeg tror, Ministeren meget godt kunde lægge Ansvaret, som han mener, han har, over paa Amtsråd og Sogneråd. Jeg tror, vi ere i Stand til at bære det, for vi have haft saa meget at gøre med kommunale Sager, at vi ikke løbe til noget saadant uden at have overvejet det i Forvejen. Jeg vil derfor gerne give min Tilslutning til Udtalelserne fra de ærede Forespørgere med Hensyn til Haabet om, at Ministeriet maatte have lidt Forstaaelse af, hvor Tiden bærer hen, og at det ikke i den Retning, som i saa mange andre, holder fast paa gamle, umulige Forhold, men har Opfattelsen af, at det gælder at følge med Tiden ogsaa paa dette Omraade.

Bluhme: Jeg vil over for den ærede Minister bemærke, at jeg til Dels kan forstaa hans Betragtninger om det foreliggende Spørgsmaal, naar man erindrer, at han naturligvis staar paa Standpunktet: „det fra Fædrene nedarvede“. De Betragtninger, han har gjort gældende, kunne for saa vidt have deres Berettigelse. Hvis den ærede Minister havde haft Lejlighed til at kende lidt til, hvorledes det praktiske Liv former sig paa Landet, tror jeg, at han vilde have faaet et andet Syn. Det er selvfølgelig ingen Bebrejdelse til den ærede Minister — det ligger i Forholdenes Natur —, men naar han udtalte, at det vistnok vilde være let at stille Sagerne i saa lyst et Lys, at Flertallet af Vælgerne i Kommunen vilde stemme for en Adskillelse, er det netop et Bevis paa, hvor lidt han kender vor Landbefolkning og det praktiske Liv. Jeg kan forsikre den ærede Minister, at vore kommunale Vælgere virkelig ere saa vaagne og saa kendte med deres egne Anliggender, at jeg i den Henseende dristig tør stille dem ved Siden af de højst beskattede Vælgere i Kjøbenhavn. Jeg ved ikke, om den ærede Minister vil fælde den